

Lyndon LaRouche:

– Det oligarkiska systemet är inte för människor!

På en internet-konferens den 16 november 2006 förklarade den amerikanske statsmannen Lyndon LaRouche skillnaden mellan det oligarkiska systemet, som är förhärskande i Europa i dag, och det genuint amerikanska systemet, som han själv företräder. Utdrag ur LaRouches inledande tal återges här.

Det som den europeiska civilisationen går igenom nu borde påminna oss om 1648: Under hela perioden från 1492 då judarna fördrevs från Spanien fram till 1648 då freden slöts i Westfalen hade hela den europeiska civilisationen svävat i fara – precis som den gör nu.

Den terror som hotar oss i dag har formen av en finanskris, liknande den som drabbade Europa i mitten på 1300-talet och blev början till en ny mörk tid. Vi upplever nu en av de mest skrämmande perioderna i den kända historien. Nu, just nu.

Men 1648 och åren närmast därefter glädde man sig åt freden som hade gjort slut på religionskriget. Särskilt glädde man sig i Tyskland, som hade varit huvudskådeplatsen för det trettioåriga kriget. Där uppstod vid den tiden en lovsång som hette *Jesu, meine Freude*. I början på 1700-talet, omarbetade Johann Sebastian Bach denna lovsång till den mest storartade av sina många moteter. Vi ska nu få höra den framföras, som en hyllning till det stora historiska ögonblick vi försöker frambringa igen på vår planet, i denna mycket farofylld tid. [...]

Pengar har inget värde

Vi står nu mitt uppe i ett allmänt sammanbrott, där mängden skulder och den takt med vilken mängden skulder ökar – obetalbara skulder som återbetalas med mer obetalbara skulder – gör att vi närmar oss vägs ände. Ekonomin går *inte* bra i USA, som några idioter tror; systemet håller på att kollapsa. Vi är redan *övermogna för en kollaps, vilken dag, vilken morgon, vilken eftermiddag som helst*.

Och när den väl sätter i gång, och regeringarna i USA och några andra länder inte gör rätt saker, så går hela världen in i en mörk tid. Där befinner vi oss nu. Det är därför jag måste ingripa.

Problemet – det psykologiska problemet – är att folk tror på pengar. Britterna till exempel har teorier om pengar. Marx hämtade sina idéer från britterna, och därför har marxisterna snurriga idéer om pengar; de har en värde-teori om pengar.

Pengar, vare sig i metallisk form, eller papper, eller på data-

språk, *har inget värde i sig*. Inget som helst. Pengar är ett *medium*, en överenskommelse, eller snarare ett medium för en överenskommelse.

Särskilt i det moderna samhället, från medeltiden och framåt, men faktiskt ända sedan antiken Grekland har pengar, som ett värdebegrepp, alltid varit typiskt för det som kallas imperialism. I antiken Grekland hette det inte "imperialism". Då hette det "det oligarkiska systemet".

Det oligarkiska systemet – det är där problemet dyker upp i USA. Det är där det dyker upp inom det demokratiska partiets ledning – ledande personer i Howard Deans kampanjorganisation ville få med sig en sån som Felix Rohatyn, som är en riktig fascist – han finansierade Pinochets maktövertagande i Chile. Inte precis vad vi menar med en första klassens demokrat!

Men de sa: "Vi vänder oss till de övre tre procenten i inkomstpyramiden för att ragga pengar till den demokratiska valkampanjen." Jag sa: "Idiotiskt." De sa: "Nej, vi gör det i alla fall." Särskilt Democratic Leadership Council och Howard Dean vände sig åt det hållet, för att ragga pengar.

Och vad är problemet i USA? Det stora problemet är de undre 80 procenten i inkomstpyramiden! Till och med de undre 90 procenten vid det här laget, som en del av er kanske har märkt. Förr hade man sitt på det torra om man hörde till de övre 20 procenten. Nu måste man vara bland de övre tio procenten, eller de övre tre procenten.

Det demokratiska partiets politiker orienterade sig alltså mot de *övre tre procenten!* För, vem måste man krypa för, för att få in pengar så att man kunde driva sin valkampanj? Varför ville vissa demokrater jobba ihop med Felix Rohatyn? Därför att de ville *åt pengarna* som han rådde över! Alltså kunde han diktera deras politik, byggt på deras vilja att *göra honom till lags*. Det är fortfarande ett problem. Vi måste göra något åt det.

Det oligarkiska systemet

Riktig politik handlar om de undre 80 procenten i inkomstpyra-

Lyndon LaRouche talade inför en till stor del ung publik i Washington D.C. Se hela LaRouches webcast med ungdomskörens framförande av Bachs *Jesu, meine Freude* på www.larouhepac.com

miden, mätt i levnadsstandard, livsvillkor, samhället de lever i. Detta är riktig politik, *riktig, amerikansk politik*, till skillnad från det europeiska oligarkiska systemet, där det är jordägare som styr världen. Ett "oligarkiskt system" är ett system där en grupp förmögna familjer styr samhället, så som de styrde antiken Sparta, där heloterna jagades förnöjes skull, av de förmögna familjernas vanartiga unga män; där de fattiga förföljdes och behandlades som djur; där samhället byggde på att människor behandlades som djur.

Ta Quesnay till exempel, han som påstås ha grundat det fysokratiska systemet. Han sa att rikedom kommer från vadå? Från produktion? Bara idioter säger att han sa det! Vad han sa, var att äganderätten – adelns anspråk på egendom och jord, för att kunna driva sina gruvor och sina jordbruk – var det magiska ting som producerade rikedom. Och människorna på egendomen, som jobbade i gruvorna och brukade jorden, var inte olika kossor! Som skulle utfodras med precis så mycket hö att de fortsatte att producera och ge kött. Men frukterna av produktionen, den *ökade rikedomen*, hade producerats av den där lata odågan med äganderätten, som satt där på sin egendom; det var från hans magiska *rätt* till denna egendom som detta mervärde, denna rikedom, avsåndrades! Detta är det oligarkiska systemet.

Det var detta system som rådde i Sparta. Detta system kommer i den europeiska historien från Apollokulten i Delfi, som skapade romarriket; som skapade det bysantinska riket; som skapade den form av imperium som rådde under medeltiden, då Venedig skickade ut dessa odågor som kallade sig korsfarare, det normandiska ridderskapet,

för att driva ett system som förföljde muslimer – vad säger ni om det? Den anti-islamiska rörelsen? Rena medeltiden! Korsfararna, som inte var kristna, skulle korsfästa alla. Och de jobbade för – bankirerna i Venedig! Det var detta medeltida system som ledde till den mörka tiden.

Det var detta som återinfördes i Europa igen, efter Konstantinopels fall, när Venedig tog makten igen. Det var detta som ledde till bildandet av det brittiska imperiet, det anglo-holländska liberala systemet, vilket är samma sak! De återinförde slaveriet. Nu har de återinfört den anti-islamiska rörelsen också, för att kriga mot islam! Samma sak om igen.

Det är ett system i vilket man styr över planeten genom att behandla merparten av befolkningen som *tillhörande djurriket*: som man kan föda upp, döda, hålla som husdjur – och sedan äta upp – som man gör med en ko i ladugården. Det oligarkiska systemet.

Skiljelinjen i politiken

Det som renässansen lyckades förverkliga var den idé som Solon stod för, som Platon stod för: idén att människan har något som djuren inte har. Människor har en andlig, intellektuell förmåga, som skiljer dem från djuren. Därför får man inte behandla människor som djur! Och samhället finns till för hela mänsklighetens skull, för den *framtida* mänsklighetens skull, och den framtida mänskligheten är *barnen till alla människorna som lever nu!*

Alltså är *riktig politik* inte demokrati. Riktig politik är *omtanke* om alla människors väl, för den framtida mänsklighetens skull. Det är respekt för kulturers

suveränitet. Eftersom folk växer upp i olika kulturer kan de fungera bara med den kultur och det språk som de kommunicerar på. Därför organiserar sig folk i språkkulturer, eller traditions-kulturer. Varför? Därför att det är så de *tänker*. Om man vill ha ett representativt styrelseskick så måste man ge folk tillgång till det system som är *deras*, i vilket de kan tänka, och utveckla idéer.

Samtidigt måste man också ha broderliga förhållanden mellan de olika kulturena på vår planet. Franklin Roosevelt hade sådana avsikter. Truman hade motsatta avsikter. Franklin Roosevelts fasta föresats var: När kriget var över skulle den stora ekonomiska produktionsapparat som USA hade byggt upp för att besegra Hitler, nu ställas om till att bli ett produktivt kraftcentrum för att hjälpa de franska kolonierna och förtryckta folken runt om i världen att bygga upp sina egna länder, och bli självständiga. Och att skapa ett broderskap mellan självständiga, självstyrda nationer. Detta var Roosevelts strävan.

Truman gick Churchills ärenden. Britterna tänkte inte ge upp sitt imperium. Truman lät britterna ockupera sina kolonier igen. Truman-administrationen gav Vietnam tillbaka till japanerna för att de skulle överlämna det till fransmännen. Britterna och holländarna slog ner folket i Indonesien. Frihetskampen i Afrika slogs ner brutalt, upprepade gånger, under större delen av efterkrigstiden. Det var skillnaden mellan Truman och Roosevelt.

Det är skillnaden mellan det oligarkiska systemet och det amerikanska systemet, det amerikanska konstitutionella system som vi skapade i vårt land. Vi lyckades skapa det, genom att vi var på behörigt avstånd från Europa, där oligarkin härskade.